

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

No. 4.

En meget lystig Vise

som kan være brugelig i

Bryllupper og Gæstebud,

samt enhver Liebhaber til Tidsfordriv og Fornoielse.

Forfattet af Jacob Pedersen Bierchedal og af ham i Trykken
befordret i Aaret 1791.

Mel.: Se her i Stibet, som bruger Seyladsen.

1. Guds Fred i Huset jeg ønsker og siger, Gud med sine Engle han hos os nu bliver, Vi til et Samqvem hitte er kalde, Vi vil nu holde os lystige alle, Vi vil vor Brude-Folk gjøre den Vre, At vi dem nu skal følgagtige være.

2. Jeg op paa Kjælderen nu haver været, Der fik jeg se en stor Hæder og Vre, Der laa Ol-Tønderne udi en Kæffe, Der fik jeg Brændevin, mens jeg vilde drikke, Saa jeg er bleven ret lystig tilmode, Af det som Værten har gjort mig tilgode.

3. Jeg nu saa lystig da er og fornoiet, Brændevin og Ol det har jeg fordoiet, Nu vil jeg dandse og gjøre mig lystig, Nu vil jeg drikke, naar som jeg er tørstig, Jeg et Par Dage mig saa vil opholde, Lystig at drikke af Skaaler og Voller

4. Hører du Spillemand paa Fiolen at drage, Spiller de Slaatter, som Piger behager, Saa de kan lystigen

V box 23:679

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50

trippe og dandse, Og de med Gutterne hurtig omfvandse, Jeg ved nu vist, de en Sving kan behage, Endskjondt de sin holder sig disse Dage.

5. Pigerne sidde saa skøn og honette, Ere beprydet med Krandsjer og Flætter, De sidder stedse paa Stolen og venter, Om Gutterne dennem paa Gulvet fremhenter, De haver Lyft en Sving til at gjøre, De kan baade Fodder og Armene røre.

6. Hører min' Venner, for Bordet mon være, Lad Eders Lyftighed ske til Guds Vere, Se til I her saaledes kan leve, Saa at I hverken kan trætte eller fide, Men med lystig Discursjer saaledes vedblive, At Tiden med Lyftighed saa kan fordrives.

7. Et Ord jeg sige vil til denne Stolte: Tylkes du være, og slaa du de Volte, Du maa vel tro, de fylder ei Sække, Men du derfor bli'r kaldet en Gjakke, Lad dine Gjærninger selv af dig rose, Og slaa ikke flere unyttige Gløse.

8. Den som i Samkvem og ubi Drikke, Vilde sig her uforklignelig stikke, Det er nu ham en stor Skam og Vanære, At han her saa uforklignelig ere, Han maa vel tænke, han bliver foragtet, For sine store hoffærdige Jagter.

9. Varten vi vil nu da ikke forglemme, For de Godheder, som mig er fornemme, Vi vil nu ogsaa vores Værtinde, Høitlig betakke den dydige Kvinde, Samt da de Andre, som ubi det Lave, For mig Umag og Bryderi have.

10. Kong Kristian den Syvendes Staal vil jeg drikke, Gud! du alt Gode for hannem besikke, Giv hannem Fred ubi sine Dage, Lad ham i Velstand og Lykke tiltage, Naar som han fra denne Throne skal gange, Lad ham den himmelske Krone erlange.

11. Du, Herre Jesu! for din store Forsoning, Naadig beskerme vor yndige Dronning, Hun, som for Landet en Sol monne være, Og er beprydet med Hæder og Vere, Giv naar hun Afsted fra Verden skal tage, Bliveen himmelske Dronning saa fage.

12. Kronprinds Frederich vi ei skal forglemme, Gud ham i Naade alt mere forfremme, Giv han Gud sig glæder og fryder, Bliver opfyldt med kongelig Dyder, Giv hannem Lykke ubi sine Dage, Det er Undersaatter stor Glæde og Gave.

13. Vi ihntomme vil vor Kron-Prindsesse, Vi vor Pligtlybdighed nu maa fremvise, Hende tilonske al Velstand og Glæde, Himmelsens Herre bepryd hendes Sæde, Hende et langt Liv med Sundhed du give, Lad vores Dnise dig takkelig blive.

14. Det Kongelige Arve-Hus du bevare, Gjør dennem frie fra Vaande og Fare, Giv Kongens Krigsmagt frimo-

digen stande, Naar de forsvare skal Riger og Lande, Gud! du i Naade bevar allesammen, Geistlig og verdslig, i hvad Stand er kommen.

15. Dandse med Bruden vil vi nu Alle, Ingen af Gjæsterne her ifra falde, Men vore Brudfolk ønske tillykke, Lad ingen Modgang da dennem nu trykke; Men lad Jeres Egtestand, som i Dag er indtrædet, Blive Jer til en Fornøielse og Glæde.

16. Giv hun i Huset en Martha maa være, Giv hun Abigael Forstanden maa lære, Giv hun i Gudsfrugt maa blive en Anna, Giv hun i Kydsfthed maa blive Susanna, Giv hun med Lea maa lykkelig være, Giv hendes Børn kan Guds Helg'ner formere.

17. Koffen Brude-Grøden os haver tillavet, Som nu os alle skal være begavet, Hvorved enhver her ubi sit Sæde, Af denne Ret kan friligen æde, I tør nu ikke for Grøden at grue, I skal nu vist saa Tvoren at skue.

18. Nu skal I se, mine Venner saa kjære! Hvorledes Tvoren befindes at være: Her ligger Vours udaf Beden vel mange, Og paa den ligger Haar, baade korte og lange; Men det maa I ikke dog agte saa nøie, I maa med Glæde dog Grøden forboie.

19. Alle som i dette Samkvem mon være, Skal vore Brudfolk gjøre den Vere, Vi deres Staal nu alle skal drikke, Ingen af Gjæster skal være ublukte, Men en Lykønsning dennem tilsende, At Gud alt Gode for dennem tilvende.

20. Gud, som for Alting haver at raade, Lad Eders Egtestand blive til Vaade, Giv at I her i Dagene mange, Maatte her Glæde og Fornøielse fange, Giv, naar I her ifra Verden skal gange, At I maa Himmelens Glæde erlange.

21. Jeg vil nu dandse og lystig mig gjøre, Piger paa Gulvet jeg hurtig skal føre, Jeg skal nu dennem ret artig omfvinge, Saa det nu sig saa vel kan gelinde, Saa vi en Mennet kan trikke og dandse, Far efter Far ret artig omfvandse.

22. Midt i vor Lyftighed vil vi betænke, Hvorledes Døden os Alle vil skjænke, Hvad os da Dødens Glas vil tilbære, Og med sin Le han os vil affkjære, Giv, naar vi ud ifra Verden skal træde, Nyde hos Engler den himmelske Glæde.

23. Jeg nu af Lyftigheder er fornøiet, Jeg vil mig nu paa Hjemreisen føie, Jeg mig ei længer her vil opholde, Fordi at Tiden mig det forbolde, Derfor saa vil jeg nu Afsted da tage, Med venlige Farvel fra Eder udbrage.

24. Først vil jeg mig til vor Brudfolk vende, Gud af sin Naade alt Godt Jer tilsende, Giv I her kjærlig, fornøiet maa leve, Og at I jer i Gudslyftighed øve, Far

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
20
10
200
90
80
70
60
50
40
30
20

nu da vel vores Brud og Brudgomme, Gud han til Eder i vores Sted komme.

25. Vi vil vort Vert nu høilig betakke, Førend jeg mig oppaa Reisen vil agte, Vi ei forglemme vil vores Vertinde, Vi deres Godheder vel har befundet, Tak skal I have for alt bevist Gode, Derpaa jeg vil mig paa Reisen formode.

26. Far nu da vel I alle tilsammen, Tak for den Tid vi har levet i Gammen, Tak for den Tid vi her haver været, Artig Diskurser af hverandre har læret; Jeg Eder den levende Gud vil befale, Farvel, adø, mine Venner alle.

(Eftertryk forbydes.)

Til en utro Pige.

Egen Melodi.

1. Fra mit Fødested jeg har udvandret, Men ikke meget langt du fulgte mig! ;: Jeg har vodet Liv og Blod for Andre, Det samme har jeg ogsaa gjort for dig. ;:

2. Stolt og stiv gaar du i grønne Klæder, Fattig har du baade Mor og Far; Jeg skal minde dig om dine Fædre, For du lille Vennen narret har.

3. Husker du den ene Lørdagskvællen, Da vi Begge gik i Kamret ind; Du mig tog og trykked' ind i Favnen, Og sagde: „Søde Ven, nu er du min!“

4. Hvorfor vilde du mig da bedrage? Jeg saa op- rigtig til dig monne gaa; Havde du mig ikke Trostfab lo- vet, Var det aldrig blevet for mig saa.

5. Her har jeg Papir og Blæk og Penne, Om dig vil jeg skrive sandelig; For at lade alle dine Venner, Vide at du utro var mod mig.

6. Var jeg fød til Verden for at lide, Er mig Ingen her i Verden huld? Mon dig andre Mennesker forførte? Eller var dit Hjerte svigefuld?

7. Nu vil jeg fra Landet Afsted tage, Og ei længer her med Sorgen gaa; Jeg vil ud hvor Bølgerne de brage, Og gruble der paa Havets Bølger blaa.

8. Gutter, Gutter! I maa ikke sørge! Piger vøxe op som Græs paa Eng; ;: Ja der findes tusindvis i Norge: Der er to for hver en voksen Dreng. ;:

Pris: 10 Dre.

Haand-Orgler

istandsattes hos Theodor Rose paa Smorsalmindingen.

[Bergen] u.å.